

Pia Christmas-Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti lægger megen vægt på, at der bliver forsket tilstrækkeligt i arbejdsskader og erhvervssygdomme.

Vi har også hen over årene været med til at afsætte midler til en forstærket forskning på dette område, bl.a. via satspuljeforhandlingerne. Problemet med at afsætte penge via satspuljeforhandlingerne er, at man ikke har så forfærdelig lang tid at løbe på, da der typisk er tale om årlige forhandlinger og dermed også årlige budgetrammer.

Det, jeg oplever er de største problemer på forskningsområdet her, er koordination og fælles vidensopsamling og ikke mindst, at man ikke har et lidt længere tidsperspektiv at arbejde med.

Det korte og det lange er, at vi gerne vil arbejde positivt med dette forslag under udvalgsbehandlingen.

Det var måske en idé at tage emnet op i forbindelse med den forestående revision af arbejdsskadeforsikringsloven. Jeg synes, at det vil være naturligt sammen, at man på den ene side kigger på arbejdsskadeforsikringsreglerne og på den anden side ser på, hvordan man kan forbedre forskningsindsatsen på området.

Alt i alt vil vi se positivt på hele emnet og håbe på, at SF vil lægge op til en konstruktiv dialog.

Jeg forventer ikke, at vi kan få færdigbehandlet forslaget på denne side af sommerferien, men lad os bruge det som et element i en fortsat konstruktiv dialog, som kan pege frem mod nogle resultater til efteråret.

Klaus Kjær (DF):

Forslaget har til formål at sikre en systematisk arbejdsmiljøforskning, hvori Arbejdsskadestyrelsen skal være en aktiv deltager, for så vidt angår spørgsmålet om, hvad der skal forskes i, men den skal også holdes orienteret om de seneste forskningsresultater på arbejdsskadeområdet. Finansieringen af et sådant arbejdsskade-forskningsmiljø forudsætter ifølge beslutningsforslaget, at der skaffes offentlige midler hertil.

Efter Dansk Folkepartis opfattelse vil etablering af en sådan systematisk arbejdsmiljøforskning med Arbejdsskadestyrelsen som lokomotiv være det samme som at sætte ræven til at vogte gæs.

Arbejdsskadestyrelsen ville således få en dominerende rolle med hensyn til, hvilken arbejdsskadepolitik der skal føres, både når det gælder,

hvilke lidelser der skal optages på erhvervssygdomsfortegnelsen, og når det gælder, hvilke lidelser uden for fortegnelsen der alligevel bliver anerkendt som følge af den seneste udvikling i forskningen.

I Dansk Folkeparti mener vi, at arbejdsmiljøforskningen bør foregå uafhængigt af et statsligt organ, som konkret træffer afgørelser vedrørende arbejdsskader.

På mange planer forskes der i arbejdsskader, og forslagsstillerne henviser da også til arbejdsmiljølovens § 68, hvorefter der skal tilvejebringes midler til bl.a. forskning.

Forslagsstillerne mener dog ikke, at den forskning, der udøves, er direkte anvendelig på arbejdsskader. Det mener vi i DF. Der forskes også på Arbejdsmiljøinstituttet, AMI, i enkeltprojekter, og rundtomkring på landets sygehuse, herunder navnlig de arbejdsmedicinske klinikker, forskes der og gøres et bredt erfaringsgrundlag. Endelig forskes der jo ikke alene i Danmark, men en stor viden hidbringes fra arbejdsskadeforskning i udlandet.

Problemet er ikke, at der forskes for lidt og usystematisk i Danmark. Problemet er snarere, at det under Arbejdsskadestyrelsen nedsatte erhvervssygdomsudvalg ikke holder sig løbende orienteret om den seneste forskning.

Det er ofte sådan, at det er den skadelidte selv, hans advokat eller organisation, som henleder Arbejdsskadestyrelsens opmærksomhed på den seneste forskning. På trods heraf er der fortsat en udbredt inert i Arbejdsskadestyrelsen og Erhvervssygdomsudvalgets opfattelse, når det gælder om fornyelse vedrørende anerkendelses-spørgsmål, selv om nye forskningsresultater tyder på, at en lidelse bør anerkendes som arbejdsbetinget.

Et godt eller måske snarere dårligt eksempel herpå er diskussionen om anerkendelse af museskader, der til trods for mange års forskning både i indland og udland fortsat ikke anerkendes som arbejdsskader. Den diskussion har efterhånden stået på gennem 10 år, og det er jo ikke, fordi der mangler oplysninger om den arbejdsmæssige sammenhæng af disse arbejdsskader. Når der ikke er fundet en endelig afgørelse på dette spørgsmål, skyldes det systemets inert i og den udbredte modvilje mod at ændre retstilstanden.

Erfaringerne har således vist, at der kan gå mange år mellem en optagelse af en sygdom på erhvervssygdomsfortegnelsen trods de foreliggende og tilgængelige forskningsresultater.